

не съмь, нито щжгы измѣнѣкъ доклѣ живѣ бждж; това само що съмь зель по-добрѣ да мыслиж и по-разумно да сждѣж връхъ закона си и връхъ вѣрж-тж си. Евангеліе-то, кое-то и ты вѣрувашь, дало ми е способъ, да распознаѣж праввовѣріе-то отъ суевѣріе-то, и да различамъ чисто-то ученіе на нашій Спаситель отъ тѣзи съ-каквы чловѣчески прѣданія и нововведенія, които до тамъ сж ны докарали да считамы испълненіе-то на закона въ вѣдѣніе-то на бобѣ-тѣ и на чюшкы-тѣ и наж да търпимъ коніе и катжры изображены на църковный олтарь чѣ еще и да имъ ся кланямы! Не можтъ вече брате да мя прилгватъ какви-годѣ шерены бои и позлаты, не мя удивляватъ скжпы одежды, кадилницы и вѣншно блистаніе; познавамъ кое е нужно и основателно, и кое пакъ случайно и излишно, кое е истинно и внжтрешно богочестіе и благочестіе, и кои пакъ сж вѣншны обичаи, обряды или церомоніи. Прочети само съ вниманіе и безъ иристрастіе този мой отговоръ, и право ти казувамъ, ще познаешь.

Нека дойдемъ сега на твои-тѣ пунктове.

Наричашь мя да съмь плѣтскій, и плѣтско мудрствувамъ; желаѣж да знаѣж, що разумѣвашь ты подъ тѣзи думы, и какво понятіе совокупявашь съсъ тѣхъ? Ето азъ що разбирамъ за това.

Плѣтскій или пѣлтянъ и плѣтско мудрствующъ ся зове този чловѣкъ, който или никакъ или твърдѣ малко, различя отъ животны-тѣ, сирѣчь, който за нищо друго не ся старае, освѣнъ какъ да испълне токо тѣлесны тѣ потребности, и прищѣвки, и сичкы-тѣ си движенія и дѣла само за тѣзи цѣль и за такъвъ край прѣдпріи'ма и управа, безъ да сматря ни най-малко на това какъ ще доведе въ по-голѣмо совершенство словеснж-тж свѣѣж чясть, и какъ да просвѣти разумъ-тѣ си, какъ да положи въ добъръ редъ свои-тѣ хотѣнія и пожеланія, и духу, то есть разуму, да гы покори'; който нито мысли, нищо ище да знае, че трѣба да уллучи сърце-то си да го облагороди, нржавы-тѣ си да украси, и да бжде не' токо на самага себе си, но и на ближняго си полза и помощъ; който си ни зрѣнце грыжя не си задава за да познае и да почувствува що значи това, сирѣчь да опази совѣсть-